

ВИЛЕНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

KURYER WILEŃSKI

ОФИЦИАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

GAZETA URZĘDOWA.

«ВИЛЕНСКИЙ ВѢСТНИКЪ» выходит по ВТОРНИКАМЪ и ПЯТНИЦАМЪ.

«KURYER WILEŃSKI» wychodzi co WTOREK i PIĄTEK.

УСЛОВИЯ ПОДПИСКИ:

Цена за годъ	10 р.
„ съ пересылкою	12 „
„ на полгода	5 „
„ съ пересылкою	6 „
„ на четверть года	3 „ 50 коп.
„ съ пересылкою	3 „
„ за 1 мѣсяць	1 „

За объявленія платится за строку 17 к. сер.

WARUNKI PRZEDPŁATY.

Cena roczna	rs. 10
„ z przesyłką	12 „
„ półroczna	5 „
„ z przesyłką	6 „
„ kwartalna	3 k. 50.
„ z przesyłką	3 „
„ miesięczna	1 „

За ogłoszenia płaci się za każdy wiersz druku po kop. 17.

Кинтора редакціи въ Вилнѣ, на Дворцовой улицѣ, въ Гимназіальномъ домѣ.

Biuro redakcji w Wilnie, przy ulicy Biskupiej (Dworcowej), w murach po-unwersyteckich.

СОДЕРЖАНІЕ:

Часть официальная: Высочайшіе приказы и повелѣнія.—О закладкѣ памятника въ Новогородѣ.—Выписка изъ журнала секретаріата царства Польскаго.

Иностранная новості: Общее обозрѣніе.—Италія.—Франція.—Англія.—Астрія.—Телеграфныя депешы.

Литературная: Виленская хроника.—Замѣчательныя происшествія.—Нравоиспостельныя очерки.—г-р. Д. Поточка.—Отъ Редакціи.—Еще о земскомъ кредитѣ.—Истржембскаго.—Обозрѣніе: мѣстное и вообще.—Выдержки изъ газетъ и журналовъ.—Прокръ сотоварищества мелкихъ капиталовъ.—Цисмо изъ Вѣны.—Текущія извѣстія.—Отвѣты редакціи.—Виленскій дневникъ.—Объявленія.

T R E Ś C .

Dział urzędowy: Najwyższe rozkazy i mianowania.—O założeniu pomnika w Nowgorodzie.—Wyciąg z protokołu Sekretarjatu Stanu Król. Polskiego.

Wiadomości zagraniczne: Pogład ogólny.—Włochy.—Francja.—Anglja.—Austria.—Depesze telegraficzne.

Dział literacki: Kronika Wileńska.—Ważniejsze wypadki.—Szkice obyczajowe.—L. hr. Potockiego.—Od Redakcji.—Jeszcze o kredycie ziemskim.—Jastrzembskie go.—Przegląd: miejscowy, wszechstronny i pism czasowych.—Projekt spółki rolniczej drobnych kapitalistów.—List: z Wiednia.—Wiadomości bieżące.—Odpowiedzi Redakcji.—Dziennik Wileński.—Ogłoszenia.

ЧАСТЬ ОФИЦИАЛЬНАЯ.

Ст.-Петербургъ, 16-го іюня.

8-го іюня, въ десять часовъ утра, ИХЪ ИМПЕРАТОРСКІЯ ВЕЛИЧЕСТВА ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ и ГОСУДАРЬНИЦА ИМПЕРАТРИЦА изволили отправиться изъ Москвы, Можайскаго уѣзда, въ село Бородино.

Выписка изъ журнала секретаріата Царства Польскаго.

Божеію Милостию
МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

ИМПЕРАТОРЪ и САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКІЙ, ЦАРЬ ПОЛЬСКІЙ, БЕЛІКІЙ КНЯЗЬ ФИЛАНДСКІЙ, и проч., и проч., и проч.

Въ развитіе 1, 2, 3 и 4-й статей указа 14-го (26-го) марта 1861 г., по представлению Наместника Нашею въ Царствѣ Польскомъ, Мы постановили и постановляемъ слѣдующее учрежденіе государственнаго совѣта царства.

ГЛАВА I. Составъ и внутреннее устройство государственнаго совѣта.

Статья 1. Въ государственномъ совѣтѣ Царства Польскаго председательствуетъ Наместникъ Нашъ или исправляющій его должность. Когда Наместникъ или исправляющій его должность не можетъ лично присутствовать въ совѣтѣ, вмѣсто ихъ председательствуетъ одинъ изъ членовъ, особо для исправленія должности вице-председателя государственнаго совѣта Нами назначаемый.

Ст. 2. Въ государственномъ совѣтѣ присутствуютъ: 1) члены совѣта управленія, какъ непременныя по своему знанію члены государственнаго совѣта; 2) государственные совѣтники, назначаемые Нами къ постоянному засѣданію въ совѣтѣ; 3) лица, призываемыя нами къ постоянному или временному засѣданію въ совѣтѣ, изъ среды епископовъ или вообще членовъ высшаго духовенства, равно изъ числа председателей и членовъ губернскихъ совѣтовъ и управленій земско-кредитнаго общества, а также и другихъ по Нами ему умышленно лицъ.—Государственные совѣтники засѣдаютъ какъ въ отдѣльныхъ государственныхъ совѣтахъ, такъ и въ общемъ собраніи совѣта; всѣ прочіе члены государственнаго совѣта засѣдаютъ только въ общемъ собраніи совѣта.

Ст. 3. Всѣ члены государственнаго совѣта Царства даютъ присягу по установленной формѣ.

Ст. 4. Канцелярію государственнаго совѣта управляетъ назначаемый Нами и ставшій секретарь. При немъ полагается помощникъ.

Ст. 5. Въ государственномъ совѣтѣ два приготовляются и разсматриваются: 1) въ отдѣльныхъ его, 2) въ судномъ его присутствіи, 3) въ общемъ собраніи его.

Мая 28-го, въ воскресенье, въ Новогородѣ происходила закладка памятника тысячелѣтню Россійскаго государства, при участіи въ немъ архіепископа повгородскаго, высокопреосвященнаго митрополита Исидора. Въ день и часъ, для закладки назначенный, главоуправляющій путями сообщенія и публичными зданіями, генералъ-адъютантъ Чевкинъ, прибылъ изъ С. Петербурга къ мѣсту работъ. Памятникъ воздвигается по проекту, дарованнаго художника Микшина, строителемъ онаго, инженеръ-генералъ-майоромъ Борсиновымъ.

Высоочайшею грамотою 12 іюня, генералъ-адъютантъ, генералъ отъ кавалеріи, полковникъ при Его Императорскомъ Высочествѣ Александръ Николаевичъ, графъ Сергій Стрѣловъ 1-й, всесильныя пожалованъ кавалеромъ Императорскаго ордена св. Апостола Андрея Первозваннаго.

Приказомъ по министерству внутреннихъ дѣлъ, 30 мая, за выслугою лѣтъ произведенъ, изъ надворныхъ—въ коллежскіе совѣтники, операторъ Подольскаго иррабной управы Пришиборовскій; опредѣленъ въ службу надомнопрактикующій лекаръ Кале и Кіи, иррачмъ съ правами службъ въ м. Гускъ, Минской губерніи.

Приказами, по вѣдомству министерства юстиціи, 18 марта, 7 и 13 апрѣля года 1861 года, произведены: исправляющій должность председателя Подольскаго палаты уголовнаго суда, коллежскій совѣтникъ Валерій Андреевичъ въ статскіе совѣтники, исправляющій должность Подольскаго губернскаго прокурора, надворный совѣтникъ Антоній Крушинскій, въ коллежскіе совѣтники и Могилевскаго губернскаго прокурора, коллежскій ассессоръ Михаилъ Поповъ въ надворные совѣтники; умершихъ исключены изъ списковъ: урядникъ вѣдомствъ: Васильевскій, Кіевскаго губерніи, титулярный совѣтникъ Добропольскій, и Быховскій Могилевскаго губерніи, неимѣющій чина Рокса.

ВИЛЕНСКАЯ ХРОНИКА.

Пилигримство въ Кальварію.—Въ чемъ заключается этотъ обычай.—Обрядъ митрополитана въ кавалеріальномъ соборѣ.—Развитіе лачной жизни.—Древніе покровы по желѣзной дорогѣ между Динабургомъ и Вильно.—Несчастный случай на желѣзнодорожѣ.—Отвѣтъ г. Шлягера, директору Виленскаго театра.

Изъ всѣхъ религиозныхъ мѣстныхъ обычаевъ едва ли не самый популярный—пѣлигримство набожныхъ католиковъ въ Кальварію.

Съ незапамятныхъ временъ набожные посланцы и посланки съ разныхъ сторонъ края стекаются десятками тысячъ къ празднику св. Троицы, въ это, такъ сказать, убѣжище воспоминаній о страданіяхъ Спасителя.

Не для всѣхъ это понятіе, а потому мы, по обязанности хроникера, войдемъ въ нѣкоторыя подробности.

Проѣхавъ зеленый мостъ, предмеіе Свиницки, не доходя Вережъ, путникъ встрѣчаетъ большой, довольно густой лѣсъ. Углубившись немного, глазамъ представляются по правую сторону нѣсколько деревянныхъ строеній, а по лѣвую цѣлый рядъ часовенъ, воздвигнутыхъ изъ камня и расположенныхъ почти полукругомъ.

Посреди ихъ, на самомъ возвышенномъ мѣстѣ, красуется костель. Это-то и называется Кальваріею. Костель, а при немъ монастырь доминиканскаго ордена основаны въ 1664 году Юриемъ Валозоромъ, Виленскимъ епископомъ, а окончательно воздвигнуты Александромъ Сапѣгою, также Виленскимъ епископомъ. Первоначально они были деревянные, но въ 1755 году ксендзы доминиканцы на собственный счетъ выстроили изъ камня теперешній костель и монастырь, при содѣйствіи Митрополита и Крестнаго Покровскаго. Въ 1772 году Виленскій суверанъ Томашъ Земковичъ, освятилъ ихъ подъ именемъ: «Обрѣщеніе св. креста» (Znalezienie S. Krzyża).

Въ 1812 году, костель и монастырь, превращенные въ госпиталь и военные казармы, были ограблены Французами. Кромѣ того пожаръ уничтожилъ и бібліотеку.

Въ настоящее время Кальварія—собственность благодушнаго Одиша изъ послѣднихъ доминиканскихъ настоятелей, именуемаго Магнусовскій, двадцать лѣтъ тому назадъ, съ замѣчательнымъ усердіемъ, привелъ Кальварію въ то состояніе, въ которомъ мы ее видимъ теперь.

Онъ то, любитель рѣшмъ и такъ называемыхъ латинскихъ *lusus verborum*, разбросалъ разныя надписи, сохранившіяся и нынѣ, въ монастырѣ, костелѣ и даже на наружныхъ стѣнахъ. И такъ при входѣ въ костель встрѣчается надпись: «*Per crucem ad lucem*» (свѣтъ за посредствомъ креста), у главнаго прихода, надъ изображеніемъ Спасителя: «*Non istum Christum sed Christum, crede per istum.*» (Вѣрь не въ этого Христа, но за посредничествомъ этого) и т. д.

Въ этомъ же родѣ встрѣчаются соответственныя надписи и въ часовняхъ. Магнусовскій составилъ особенную книжечку, служащую руководителемъ набожнымъ католикамъ при странствованіи отъ одной часовни къ другой. Всѣ онѣ, разбросанныя на протяженіи милы, составляютъ живописное цѣлое. Нѣкоторые изъ нихъ двухэтажны. Стекающійся людъ раздѣляется на множество группъ: во главѣ каждой, въ качествѣ проводника, идетъ какой нибудь близъ живущій старожилъ или же ищій. Съ такимъ импровизированнымъ чичероне группами останавливается предъ каждою, по очереди, часовнею, или какъ ее называютъ *stacją* (стакція). Здѣсь то, по названію нами книжечки, спонсией титулъ: «*руководитель для празднующихъ память іерусалимскихъ дорогъ нашего Спасителя.*» (Przewodnik obchodzący pamięć drogi naszego Zbawiciela naszego Jezusa Pana, drogę Jerozolimską), читаются и поются молитвы, составленныя сообразно значенію стациі. Въ тридцати четырехъ, такимъ образомъ, стацияхъ одна группа постоянно смѣняется другою.

Въ этомъ обычай, который, какъ мы сказали, соблюдается искони, такъ много величія даже для посторонняго равнодушнаго зрителя, что нѣвольно смотритъ съ уваженіемъ на этого сельскій людъ, который не смотря на тяжкую, не разъ, долю, сумѣлъ сохранить съ такою свѣжестью, чувство благоговѣнія къ религиознымъ обрядамъ.

Какъ въ прежніе годы такъ и теперь, нѣсколько дней тому назадъ, десятки тысячъ поселянъ зашли, такъ сказать, собою дорогу въ Кальварію и самую Кальварію. Но что было для насъ особенно отрадно, а конечно грустно для чарочнаго откупа, это—отсутствіе всякаго запроса на водку. Мы убѣдились, что трезвость пустила уже глубокіе корни, и не могли не порадоваться этому.

ДZIAŁ URZĘDOWY.

Ст.-Петербургъ, 16-го czerwca.

Wypis z Protokołu Sekretarjatu Stanu Król. Pols. Z Bożej Łaski, MY ALEXANDER II,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSJI, KRÓL POLSKI, WIELKI KXAŻE FINLANDZKI, etc. etc. etc.

W rozwinięciu artykułów 1, 2, 3 i 4 Ukazu Naszego z dnia 14 (26) Marca 1861 roku, na przedstawienie Namiestnika Naszego w Królestwie Polskim, postanowiliśmy i stanowimy następującą organizację Rady Stanu Królestwa.

TYTUŁ I. O składzie Rady Stanu.

Art. 1. W Radzie Stanu Królestwa Polskiego, przyduje Namiestnik Nasz, albo sprawujący jego obowiązki. W razie gdyby Namiestnik albo sprawujący jego obowiązki, nie mógł przyzwoć osobiscie, w miejscu ich przyduje jeden z Członków, osobno do pełnienia obowiązków Vice-Prezesa Rady Stanu przez Nas powołany.

Art. 2. Rada Stanu składa się: 1) z Członków Rady Administracyjnej, jako Członków Rady Stanu z urzędu; 2) z Radców Stanu Królestwa, mianowanych przez Nas i stale zasiadających w tejże Radzie; 3) z Członków powołanych przez Nas do stałego lub czasowego zasiadania w tejże Radzie, z grona Biskupów lub Wyższego Duchowieństwa, niemniej z pomiędzy Prezesów i Członków Rad Gubernjalnych i Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, oraz innych osób podług Naszego uznania. Radcy Stanu Królestwa, zasiadają tak w wydziałach Rady Stanu, jako też w jej ogólnym zebraniu; Członkowie Rady Stanu zasiadają w jej ogólnym zebraniu.

Art. 3. Wszyscy Członkowie Rady Stanu wykonywają przysięgę według przepisanej roty.

Art. 4. Kancelarją Rady Stanu kierować będzie mianowany przez Nas Sekretarz Stanu, przy pomocy Pod-Sekretarza Stanu.

Art. 5. Rada Stanu Królestwa odbywa swe czynności: 1) w Wydziałach; 2) w Składzie Sądzącym; 3) w Ogólnym Zebraniu.

Въ Троицкія же день мы были свидѣтелями весьма трогательной церемоніи въ соборѣ св. Станислава. Преосвященный епископъ Виленскій А. С. Красовскій совершалъ обрядъ митрополитана надъ собравшимися со всѣхъ сторонъ поселянами.

Переходя къ другимъ современнымъ явленіямъ нашей общественной жизни, нельзя умолчать, что такая жизнь, мало по малу, входитъ въ насъ въ обыкновеніе.

Люди, которые прежде не считали возможнымъ разстаться съ своею городской квартирою, переселяются теперь лѣтомъ на Антоколь, Беломонте, Маркуне и въ другія окрестности. Пожалуй, наступитъ и у насъ пора, когда дачманія войдетъ въ жизнь горожанина, какъ это имѣетъ мѣсто въ большихъ столицахъ.

Впрочемъ многіе, въ особенности люди труда, спятъ воспользоваться каникулярнымъ временемъ, чтобы провести лѣто въ кругу своихъ родныхъ.

Мы разумѣемъ здѣсь преподавателей, которыхъ цѣфра, замѣтимъ мимоходомъ, доходитъ у насъ до 160. Для нихъ то настоящее время есть время отдыха.

Не малое облегченіе для оставляющихъ Вильно—регулярное движеніе поѣздовъ между Вильно и Динабургомъ. Вотъ уже нѣсколько воскресеній, какъ, благодаря любезности здѣшняго управленія главнаго общества желѣзныхъ дорогъ, множество пассажировъ получаютъ, конечно безвозмездно, мѣста въ поѣздахъ, отправляющихся въ Динабургъ. Сколько мы слышали это movement provisoire будетъ продолжаться цѣлое лѣто.

Заговоривъ о желѣзной дорогѣ, нѣвольно приходитъ намъ на мысль ужасная катастрофа, которая имѣла мѣсто нѣсколько дней тому назадъ. Имено, въ воскресенье 11 іюня возвращался поѣздъ изъ Динабурга въ Вильно. На послѣдней стациі передъ городомъ помощникъ начальника поѣздовъ, инженеръ г. Агутомъ Гассъ, перешелъ изъ вагона на тендеръ. Не доходя 2 версты до моста въ Раканцишкѣхъ, Гассъ увидѣлъ бѣгущую на рельсахъ собаку. Желая какъ нибудь спасти собаку отъ неизбежной гибели, онъ схватилъ полено, но въ то мгновеніе, когда бросилъ его, потерялъ равновѣсіе, и не прошло и минуты, какъ всѣ колеса вагоновъ и платформъ промчались по туловищу несчастнаго Гасса. Какъ скоро было замѣчено паденіе—остановили поѣздъ. Всѣ пассажиры высочили изъ вагоновъ взглянуть на жертву. Бывшіе случайно медика были готовы принести помощь;

но увы, поздно: передъ оцѣпившимися отъ ужаса жителями былъ обезображенный трупъ того самаго Гасса, который еще нѣсколько минутъ передъ этимъ велъ оживленную бесѣду въ вагонѣ. Тѣло было оставлено на мѣстѣ, составленъ актъ, и уже изъ города въ этотъ же вечеръ выхалъ экстренный поѣздъ для привезенія трупа.

Легко себѣ представить тяжело впечатлѣніе, вызванное этою вѣстію въ нашей публикѣ. Но особенно грустно было видѣть близкихъ товарищей г. Гасса, которые цѣнами въ немъ благородство и прямоту характера. Сочувствіе это дѣшево всего обозначилось во время похоронъ.

Мы должны отвѣтить на письмо, напечатанное въ послѣднемъ номерѣ нашей газеты. Читатели взвѣдъте, что мы обратимся непосредственно къ автору этого письма.

Господинъ директоръ Виленскаго театра!

Вамъ показались непонятными въ послѣдней хроникѣ мои слова, сказанныя по поводу окончанія театральнаго сезона. Вы заявляете готовность вникъ моему совѣту. Спѣшу, по моему крайнему разумію, отвѣтитъ на ваше приглашеніе.

Болѣе всего васъ озадачили мои слова: «*все лѣто въ рукахъ дирекціи; будущность покажетъ, какъ она имъ воспользуется.*» Вѣдъсто сѣнскособразнаго комментарія, (будущность покажетъ, это такъ, если разумеется, поживемъ!) Сопоставьте тому прошедшее! Каль что вы, какъ лице заинтересованное, какъ сами выражаетесь, не старались уразумѣть этихъ словъ также прямо, какъ онѣ были высказаны. Попытались же содѣлать для васъ болѣе осязательнымъ смыслъ моихъ словъ.

Лѣто въ рукахъ дирекціи, опятъ такъ, по моему крайнему разумію, означаетъ досужное время, которымъ дирекція, или собственно вы, вполне можете воспользоваться.

Вамъ предстоитъ, напримеръ, заключить контракты лишь съ теми артистами, на дарованія которыхъ вы можете рассчитывать. Замѣвъ вы могли бы предпринять кое-какія перестройки въ самомъ зданіи театра. Ложи необходимо требуютъ перекладки: не одному пришлось заплатить ревматизмомъ за удовольствіе посидѣть нѣсколько часовъ въ ложѣ, въ которой связаной вѣтеръ прогуливается съ невозмутимой свободой. Партеръ можно бы расширить—увеличеніемъ числа кресель, у

wspólnego zajęcia się sprawą rzymską, odmówiła temu...

„Otrzymałem notę, którą w. d. uczyniłeś mi zaszczyt...

„Uczucia jakie natchnęło rządowi (austriackiemu lub...

„Rząd cesarski przez postępek, którym wyznaje to z...

„Nie poczytywałbym jednak za pożyteczne roztrząsać...

„Najwyższe przywilegi, śpieszę to oświadczyć, zga...

„Najcięższe niebezpieczeństwa, grożące dziś władzy...

„Zalem patrzyliśmy na to, że umowy villafrankie...

„Czyż wolno byłoby spodziewać się nam, że Austria i...

„Nie chcę ukrywać, że z zasadą nieinterwencji, która...

„Proszę przyjąć i t. d.

„Podpisano: Thouvenel.”

22 czerwca. Czytamy w Monitorze Powszechnym: „Liczne...

Wspominamy w mowie p. Billaut, lecz nie wymieniony...

Anglja.

London, 21 czerwca. Parlament kończy swoje prace...

wszelkiego rodzaju i barwy, uczynili sobie narzędzie p...

Austria.

Gazeta Kolońska umieściła następujący wyjątek z listu...

„Podług wszystkich skazówek, reakcja przygotowuje...

Piszą z Pragi, że posłowie czescy, rady cesarstwa, p...

Ks. metropolita obrządku unickiego, we Lwowie, wydał...

„Peszt, 16 czerwca. Nadużycia, popełniane w Węgrzech...

Jeżeli przytaczane codziennie uciski, przez załogi z...

Opowiadania tych rzewnych zdarzeń, obok doniesień...

W tym stanie beładnym, urzędnicy koronni, świeżo...

Centralni wiedeńscy przechrzili się na unjonistów. D...

Komitat pesztński, idąc wzorem komitatów zolyomsk...

W obecnym zerwaniu stosunków służbowych, między...

Rząd wiedeński, który przez swe dzienniki góry wali...

Przybycie p. Montalemberta ściągnęło powszechną uw...

Śmierć hr. Cavour wywołała w całym kraju żalobę...

Wiedeń, 16 czerwca. Czytamy w Gazecie austriackiej: „I...

jątku, służyć kraju, osiwił z piórem lub szablą w ręku...

„Peszt, 17 czerwca. Patriarcha serbski, ksiądz Raja...

Żądanie patriarchy byłoby zbyt czczeniem w izbie, w k...

Po przybyciu Serbów do Węgier, prawo nadało bisku...

Biskup djeczci Versecz, przesłał list z wymówieniem...

Tenże ksiądz Rajaczycki przesłał sejmowi kroackiemu...

Wiadomo, że znakomite rody Frangepanis i Zrinych...

„Zdaje się, że duchowieństwo austriackie miało zamiar...

„Izba magnatów przystąpiła dziś do rozpraw nad adre...

„Nadeszły do Pesztu wiadomości z Kroacji. Wszystkie...

„Dziennik Wschodnio-Niemiecka Poczta pisze: „Postą...

„Cesarz Francuzów chce otrzymać od rządu Wiktora E...

„Rokowania, w tym samym przedmiocie z Austrią, są...

„Rokowania, w tym samym przedmiocie z Austrią, są...

nie zasło żadne ostateczne oświadczenie, ani żaden akt...

„P. Thouvenel kazał oznajmić hr. Rechberg i ks. Met...

„P. Thouvenel odpowiedział, że Francja nie miała zami...

„Sprawa więc zbliża się do końca. Papiież będzie w...

Wiedeń, 19 czerwca. Hr. Szechenyi poseł austriacki...

„Arcyksiążę Rajner, przez rady ministrów, Karol-Lu...

„Wschodnio-Niemiecka Poczta” czyni następnę uwagę...

„Biskupi mieszają w swym adresie dwie rzeczy zupeł...

„Byliśmy zawsze obrońcami praw kościoła, ze stanowi...

„Radzi Austrii, trzymać się i nadal we Włoszech p...

„Nie radzimy Austrii obojętności na dół państwa k...

20 czerwca. Zdrowie cesarowej austriackiej znowu...

„Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian wrócił do Triestu...

„Dowiadujemy się, że dla przyjęcia uczniów do akade...

„Peszt, 21 czerwca. Myliby się ten, co poczytywał...

„P. Ragalyi, naderspan komitatu tornanskiego, wy...

„Rokowania, w tym samym przedmiocie z Austrią, są...

